

Hit Élet

Szigliget

ADVENT

**„Harmatozzatok, égi magasok!
Téged vár epedve a halandók lelke,
Jöjj el édes Üdvözítőnk!”**

Jézus Krisztus tanításának összefoglalása (A Nyolc boldogság - Mt 5,3-12) legyen igazi lelki tükrünk és éltetőnk, mozgatónk az adventi időben, amely az Ő születésnapjára készíti fel a (talán megkérgesedett) szívünket.

- *Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa.*

.....Ők szabadok minden „bálványtól”, nem köti őket rabláncra a pénz, a hiúság, a kényelemszeretet, az élvezethajhászás, és mindenféle lélekölő szenvedély...és így szabadon, meghitt kapcsolatban lehetnek az Istennel.

- *Boldogok, akik szomorúak, mert majd megvigasztalják őket.*

....Őket a Szentlélek vigasztalja meg, mert Isten iránti érzéküket nem tompították el a világ lélek-károsító „zajai”.

- *Boldogok a szelídek, mert övék lesz a föld.*

....mert ha „ember az embernek farkasa”, „felfalják” egymást, ez testi-lelki pusztulás, az életet a szelídek hordozzák.

- *Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, mert majd eltelnek vele.*

....mert aki jó szándékkal, teljes szívvel-ésszel keresi az élet értelmét (miért, KIÉRT élek?) az Jézus Krisztusra rátalál, és teszi a kötelességét: hirdetni az Evangéliumot életével, szavával mindenkinek, elsősorban a hozzátartozóinak (családtagok, gyerekek!, rokonok) és ismerőseinek.

- *Boldogok az irgalmasok, mert majd nekik is irgalmaznak.*

....ők hiszik és élnek: „bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk..”

- *Boldogok a tiszta szívűek, mert meglátják az Istent.*

....ők megtisztították, és állandóan tisztogatják a szívüket lelkiismeretvizsgálattal, bűnbánattal, a bűnbocsánat szentségének (gyónás) vételével és így „élesedik” lelki látásuk.

- *Boldogok a békességben élők, mert Isten fiainak hívják majd őket.*

... életük áldás mindenkinek, mert befogadták Jézus Krisztust, az Ő ikonjaivá (képmásaiává) váltak és az Ő békéjét sugározzák: „Békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjék a szívetek, s ne csüggedjen.” (Jn 17,27)..

(Mert a világ békéje általában csak családi, társadalmi, népek közötti „fegyverszünet”.)

- Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa.

Boldogok vagytok, ha miattam gyaláznak és üldöznek benneteket, és hazudozva minden rosszat rátok fognak énniattam. Örüljete és ujjongjatek, mert nagy lesz a mennyben a jutalmatok! Így üldözték előttem a prófétákat is.

...az igazság maga Jézus Krisztus. Sokszor éppen a hozzánk közelálló bántanak szóval-tettel, megnemértéssel, gúnnal Krisztus-hitünk miatt, és nekünk a szeretet választát (túrni, imádkozni, szelíden-bátran kiállni...) kell adnunk, ami nem könnyű, de a Szentlélek segít.

Sz.Im.

Szeretettel kívánjuk, hogy minden kedves Olvasónak adjon az Úr áldott készületi időt, hogy „díszbe öltöztetett” szívvel várjuk az Ő születésnapját!

Kovács Károly
c. esperes-plébános,
és munkatársai

Ágh Tihamér
Adventkor

Ködös hajnal-órák, tejszínű reggelek,
a földön sárguló, elkínzott levelek.
Az ég hólyagszemén nem tör át a nap
sugárnyalábja felhőtlen megakad.
Az ős lassan lépked, majd télbe borul
és ahogy megvirrad, be is alkonyul...
Este tompa fények remegnek az utcán,
megtörnek a tócsák fodrozódó feltján.
De a hétköznapiok bágyadt szürkesége
nem törheti meg azt, ami bennünk béke.
Lelkünkben reménység, a szívünkben áldás:
Ránk köszöntött advent,
boldog Jézus-várás...

Gyenge Ádám
Várákozás

Sötét még kinn a világ.
Csillag se jelzi a hajnalt.
Hideg és nyirkos a köd,
Sáros az út, mégis elindulsz.
Hív a harang.
Körülvesznek az árnyak,
Félve dobban a szív,
De te bízva tudod,
Neked semmi sem árthat.
Halotti csendben alszik a föld,
Csak benned gyúl ki a fény
S imába simul a szívedben a vágy
A Gyermek után,
Akire vár tudva, tudatlan
Mind az egész nélküle árva világ.
Te nem alszod át a csodát,
Jókor elindulsz.
Látni fogod, hogy felkel a csillag,
Virrasztva várákozás fénye, reménye.
Csóvája beborítja a földet,
Hol napnál ragyogóbb, melegebb
Szív születik. Eljön a Gyermek
S hozza magával a mennyet.
Hódolva, térdreborulva fogadd,
S mint egykoron anyja
Óvja, ölelje imád,
Kit tudva, tudatlan annyira vár
E nélküle árva világ.

Adventi útmutató

Kiss Ulrich gondolatai

Advent 1. vasárnapja - Lk 21, 25-28, 34-36

„Imádkozzatok szüntelenül,” ez nem tűnik valódi alternatívának. Kinek van „erre” ideje? Nemde, a határidőnaplódban nincs már szabad hely? Ha ember, egészen ember akarsz lenni, próbáld egyszer elképzelni a világot nélküled. Fájdalmas felismerés, de nélkülünk is megy. Bonnban, amikor még főváros volt, volt egy kávézó, a tulajdonos a falakat egyetlen nap újságainak címlapjaival borította be. Ott volt az egész világsajtó. Az a nap, melyen valamennyi dekorációkét szolgáló nap megjelent, Sztálin halálának a napja volt. El tudjuk ma képzelni, hogy a legnagyobb nyugati lapok is megrendülten siratták? Hogy el se tudták képzelni a világot nélküle? Ilyenkor édesapám mondása jut eszembe: *A temetők tele vannak nélkülözhetetlen emberekkel.* Tedd hát magad nélkülözhetővé, és magadra találsz. És Istenre. Vonulj felre, legyen az advent a te lelkigyakorlatod. Ha csak napi negyed órát rászánsz, az karácsonyig egy munkanapnyi idő. Ennyi kell, hogy ember legyél. Ezt jelenti, hogy „megállhatsz az Emberfia előtt.” Mert ha te nem vállalod magadat, ő ugyan miért vállaljon téged?

Advent 2. vasárnapja - Lk 3,1-6

A Keresztelő nem hirdetett meg közbeszerzési eljárást. Igaz, ami gigantikus infrastruktúra-beruházásnak tűnik, lelki tájépítés. Nem kellene hozzá gépek. Jézus korában rabszolgák ezrei végeztek volna hasonló munkákat, ha történetesen valódi földmunkákról lett volna szó. Persze a pusztában, ahol a karavánok haladnak, nincs is értelme effajta munkának. A síkság, a puszta végtelen. Mégse essünk abba a hibába, hogy lebecsüljük az előttünk álló feladatot. Szerencsére, aki meghív, hogy mindent varázsoljunk egyenessé, simává, az megadja az eszközöket is hozzá. A lelki életben hasonló gigantikus átalakítást nem magunknak kell végeznünk: elég, ha engedjük történni, elég, ha vágyakozunk rá. Elég, ha kérjük.

Advent 3. vasárnapja - Lk 3, 10-18

Különösnek tűnhet, de János nem a gazdagoktól kér alamizsnát – János nem a fundraising atyja – hanem a *szegényektől kér szolidaritást*. Egymásra támaszkodjatok, egymásban bízzatok, osszátok meg a keveset – ez az üzenet. Ilyenkor gyermekkorom emlékei tódulnak emlékezetembe. Az ötvenes években pirítós kenyéren élt az egész ország, de természetes volt bekopogni a szomszédhoz egy kis lisztért, zsírért – ami éppen hiányzott. Mindig adtak. Ma nem mernék becsöngetni a szomszédokhoz. Amikor arról panaszkodunk, hogy a karácsony kezdi értelmét veszíteni, mert kereskedelmi promóció lett belőle, talán a szolidaritás újjászületésében kellene keresnünk a megújulást. Nemde, Isten megtestesülése is a szolidaritás jele. A mércé magas.

Advent 4. vasárnapja

Boldog vagy? Lehet erre azt válaszolni, hogy igen. Csakhogy a boldogságnak, eltérően a betegséggel, láthatónak kell lennie. Ha ugyanis nem látható, akkor elég nehezen tudjuk magunkkal elhitetni annak valóságát. Az is megtörténhet, hogy más lát bennünket boldognak, önmagunkról viszont tudjuk, hogy még sokminden ellene szól. Ki hát a boldog ember? Mária látogatása Erzsébetnél válaszol a kérdéseinkre. Mária megy Erzsébetnek segíteni. Aki segíteni tud másokon az már boldog. Mégsem ez a boldogság gyökere. "Boldog vagy, mert hitted, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neked". Az boldog, aki az életet elfogadja Istentől és azt szereti, megszereti. Ezt tanúsítja ez a párbeszéd. A boldogság ugyanis azzal mérhető, hogy összhangban élek-e Istennel és az emberekkel. Nem csoda, hogy születendő gyermek felujjong. A boldog ember örül annak, ha ember születik a világra, boldog emberek közé születni pedig ajándék. Talán egyesek ezért várják Krisztus születését. És Te? Boldog vagy?

Bódás János:
Ki van jelölve a helyed

Azért van síró, hogy vigasztald,
és éhező, hogy teríts asztalt.
Azért van seb, hogy bekösse kezéd.
Vak, elhagyott azért van, hogy vezesd.
Azért van annyi árva, üldözött,
hogy oltalmat leljen karod között.
Azért roskadnak más vállalai,
hogy terhüket te segítsd hordani.
Az irgalmat kinek fakasztják,
s mélység felett van csak magasság.
Ha más gyötrődik, vérzik, szenved,
azért van, hogy te megmutathasd:
mennyi szeretet van benned.

Megmutattad-e néha legalább?
Enyhült, s szépült-e tőled a világ?
Vagy tán kezdetől támadt foltra folt?
Ott is, hol eddig minden tiszta volt?

Ki vagy? Vigasznak, írnak szántak,
menedéknek, oszlopnak, szárnynak.

Ki van jelölve a helyed,
ne nyugodj, míg meg nem leled.
Csak ott leszel az, aminek
rendeltettél. - Másként rideg,
céltalan lesz az életed.
Mag leszel, mely kőre esett,
elkallódott levél leszel,
mely a címzetthez nem jut el.
Gyógyszer, ami kárba vészett,
Mit soh'se kap meg a beteg.
Rúd leszel, de zászlótalán,
Kalász leszel, de magtalan,
cserép, amiben nincsen virág,
s nem veszi hasznod sem az ég,
sem a világ.

Minden advent

Minden advent kegyelem:
vétkem jóvátehetem.
Minden advent vigalom:
Isten Úr a viharon!
Minden advent érkezés:
átölel egy drága kéz!
Minden advent alkalom:
győzhetsz saját magadon!
Minden advent ítélet:
így kellene - s így élek!
Minden advent remegés:
Isten felé epedés!
Minden advent ima is:
Uram, fogadj be ma is!

Ürögdi Ferenc